

и тъ се прѣдали освѣнъ Зографа Костаки и Стефанъ Еньовъ. Мжжетъ веднага били наврѣзани, на улицата извадени и съ ножове накълцани. Зографа Стефанъ се прѣдставилъ за грѣкъ, елински подданикъ и биль испратенъ за Одринъ; тамъ, обаче, щомъ се казало, че е уловенъ въ Ст.-Загора, неискали и да знаятъ за неговата народность и го обѣсили. Женитъ и дѣцата били отправени въ лагера. А Костаки и Стефанъ Еньовъ каго видѣли, че кѫшата е обвзета отвсѫду съ пламакъ, първи по-бѣгнали презъ керемидитъ, нъ биль застрѣлянъ, а пакъ по-слѣдния съ два револвера въ рѫцѣ, пробилъ путь и скрилъ се въ единъ кладенецъ. Вечеръта излѣзналъ, обикалялъ, намѣрилъ и други 4-ма другари, помѣжчили се да избѣгнатъ вънъ изъ града, пакъ се върнали въ кладенеца, въ когото напускали дѣрвета и кашъне, влезли вътре и пресѣдили безъ хлѣбъ и вода до 24-й Юлий. Тладътъ не имъ дотегналъ толкозъ, нъ жаждата била негърпима. Често пѫги спускали навуща въ водата, квасили ги и смучали.

Въ двора на Петко Ивановата фурна имало до 15 д. мжже и турцитъ до единъ ги избили. Ат. Стеф. Гюджена който се случилъ въ фурната, избѣгнали въ кѫшата на Пужека Тодора, нъ слѣдъ малко и тамо нападнали, убили двѣ жени, а Гюджена отишель въ кѫшата на дюлгеръ Стояна и качилъ се на тавана. На 20-й сутренъ турцитъ испѣлнили двора, почвали да стрѣлятъ и избили: абаджи Коле, дюлгеръ Минча, пазванъ Въля, Барудоглу Георга, калдърмџи Ивана, Мухичката Иванча и други още до 15 д. граждани. Само бекчи Илия който биль затрупанъ въ една дупка съ лозови прѣчки и Гюджена, останали живи. Послѣдния на 22-й слѣдалъ отъ тавана, обиколилъ изъ нѣкои кѫщи, намѣрилъ Неда Костовичина съ разрѣзани до уши тѣ уста, която го молила да я заколя и послѣ избѣгнали за Мѣглишъ.

Въ Господиновата кѫща още на 19-й прибѣгнали 18 д. мжже, между които биль и Георги Христовъ. Тѣ се качили на тавана и като чували пистци и глѣдали пламъците, страхували се да слезнатъ и цѣли осмѣй дена сѣдели тамо безъ хлѣбъ и вода. Нѣколцина бѣлгаре изъ с. Трѣнково обрани отъ турцитъ, като оставали голи, на 26-й дошли да си взематъ по нѣкой ягмурлукъ. Съ обикалянието си изъ здравитѣ кѫщи, сѣрѣли скрититѣ на тавана, казали имъ че турцитъ сѫ избѣгали и тѣ слѣзнали, тръгнали изъ града, срещнали двама